

INKURSION, inkurrschön, f. 3. Fiendligt infall, ströftåg i ett land.

INKÖP, n. 5. 1) Handlingen, då något inköpes. *I. af matvaror, af ved.* — 2) Hvad som inköpes. *Låta betjenten afhämta i-et.* — 3) Se **Inköpspris**. *Det kostar 100 r:dr i i.*

INKÖPA, v. a. 2. Köpa (förnödenheter, varor), för att hafva förråd eller lager deraf. *I. matvaror, kol, ved för vintern. I. varor för en handel.* — Äfv. *Köpa i'n.* — **Inköpande**, n. 4.

INKÖPARE, m. 5. — **PERSKA**, f. 4. Person, hvars befattning är att göra inköp för andras räkning, t. ex. för en hofhållning.

INKÖSPRIS, n. 5. Priset för en inköpt vara. *Sälja till i.*

INKÖRA, v. a. 2. 1) Köra (vagn, hästar) till det inre af en plats. *Han i-rde vagnen på gården.* Brukas för denna bem. äfven ofta absolut, t. ex.: *De kommo i-nde på gården.* — 2) Dressera hästar att gå för vagn. *I. en ung häst.* — 3) Drifva, fösa in. — För alla bem. säges äfv. *Köra i'n.* — **Inkörande**, n. 4. o. **Inkörning**, f. 2.

INKÖRSEL, m. sing. 1) Inkörning. — 2) Ställe, der man kör in.

INKÖRSPORT, m. 2. Större port för vagnar att köra in.

INLÄG, i'nsläg, n. 5. (mor. fil.) Insättande i vård och förvar hos annan person.

INLAGA, f. 1. Skrift, som af enskilt person, i och för någon dess angelägenhet, ingifves till en offentlig myndighet.

INLAGD, se **Inlägg**.

INLAGSFÄ, n. sing. (af gamla ordet *Fä*, egendom) Gammal lagterm, som betecknar hvarjehanda i vård och förvar hos annan person insatt egendom.

INLASTA, v. a. 4. Föra något såsom last ombord på ett fartyg. — Äfv. *Lasta i'n.* — **Inlastande**, n. 4. o. **Inlastning**, f. 2.

INLEDA, v. a. 2. 1) Leda till det inre af ett rum, ett ställe, en ort. *I. hästen i stallet.* — Äfv. *Leda i'n.* — 2) (fig.) a) Börja, begynna. *I. en strid, en debatt, en process. I. underhandlingar med en makt.* — b) Gifva anledning till, förmedla. *Denna händelse i-dde en lång kedja af stridigheter emellan begge folken.* — c) *I. i frestelse*, utsätta dertför, fresta. *I. någon i ett företag*, så ställa, laga, att någon inlåter sig, blir indragen deri. *I. i kostnader*, försorsaka sådana.

INLEDANDE, n. 4. Handlingen, då man inleder.

INLEDNING, f. 2. 1) Se **Inledande**. — 2) (fig.) a) Förberedande början af en skrift, hvarigenom läsaren upplyses om dess syftning, motiver och hvad som kan vara nödigt att känna, för att rätt förstå den. — b) De förberedande grunderna af en vetenskap.

INLEDSSEN, f. sing. Se **Hofvering**.

INLEMNA, v. a. 1. Lemna till någon, som befines inne i ett rum, ställe. *I. ett bref på posten. I. en skrift, en ansökan*, se **Ingifva**. — Äfv. *Lemna i'n.* — **Inlemnande**, n. 4.

INLEVERERA, v. a. 4. Enligt kontrakt, öfverenskommelse eller i följd af åliggande leverera något på ort och ställe som vederbör. — Äfv. *Leverera i'n.* — **Inlevererande**, n. 4. o. **Inleverering**, f. 2.

INLIMMA, v. a. 4. Med lim infästa. — **Inlimmande**, n. 4. o. **Inlimning**, f. 2.

INLINDA, v. a. 4. *I. en sak i något*, om-linda dermed, t. ex.: *I. en silkesduk i ett papper.* — Äfv. *Linda i'n.* — **Inlindande**, n. 4. o. **Inlindning**, f. 2.

INLOCKA, v. a. 1. Locka att komma in. *I. någon i ett hus.* (Fig.) *I. i ett företag, en sammansvärjning*, locka att deri deltaga. — Äfv. *Locka i'n.* — **Inlockande**, n. 4.

INLOPP, n. 3. Ingången till en hamn, flod, o. s. v. *Stånga i-et till en hamn.*

INLOPPSORT, m. 3. — **STÄLLE**, n. 4. Ort, ställe, der fartyg segla fram, då de skola inlöpa i en hamn.

INLOTSÅ, v. a. 1. I egenskap af lots införa. *I. ett fartyg i hamn.* — Äfv. *Lotsa i'n.* — **Inlotsånde**, n. 4.

INLULLA, v. a. 4. *I. i sömn*, genom vaggvisors afsjungaende försänka någon i sömn. — Vanligare *Lulla i'n.* — **Inlullande**, n. 4.

INLYSA, v. a. 2. Lysa någon, då han införes, träder in. — Vanligare *Lysa i'n.* — V. n. (germanism) Inses, klart synas. *Häraf inlyser, att . . .* — **Inlysande**, n. 4. (för v. a.)

INLÅTA, v. a. 3. (böjes som *Låta*) Låta inkomma, inläppa. — *I. sig*, v. r. *I. sig uti*, företaga sig; deltaga i; blanda sig i, befatta sig med, t. ex.: *I. sig i en affär, en spekulatiön, ett företag, i en strid, en tvist, en process; i. sig i en sammansvärjning; i. sig i saker, som icke angå en. I. sig med någon*, börja att förtroligt umgås med någon; äfv. taga del i något dess förehavande. — **Inlåtande**, n. 4. (för v. a.)

INLÄGGA, v. a. 2. (böjes som *Lägga*) 1) Lägga något i det inre af ett rum, ett föremål. *I. säd i magasinet. I. kläder i en dragkista. I. varor, som varit utlagda.* — 2) Omsluta med något, inveckla; inpacka. *I. i ett papper. I. i packor.* — 3) Med salt eller socker bereda födoämnen, så att de kunna förvaras någon tid, utan att skämmas. *I. sill, frukt. I. i lake, i socker, i kryddor.* — 4) Med tunna skifvor af ett ämne, vanligen trä, belägga möbler o. d. *I. med trä, sten, stål, guld.* — 5) Vika in. *I. kanten af ett plagg.* — 6) Genom invikning minska vidden af ett klädesplagg, aftaga det på längden. *I. en klädning.* — 7) *I. ett bref på posten*, inlemna det p. p. *I. soldater, garnison i en fästning, ditföra soldater, trupper*, för att bevaka och försvara den. — 8) (fig.) *I. ett godt ord för någon*, tala till dess fördel. *I. ära*, förvärfva ä. — 9) (kameral.) *I. ett hemman*, lägga det i bruk under ett annat, utan att det sednare ansvarar för dess skattskyldigheter. — **Lägga i'n** brukas äfv., utom för bem. 4 o. 9. — Part. pret. **Inlagd** brukas hästan adjektivt för bem. 4., t. ex.: *I-t bord, golf. I. med mahogny, med guld.*

INLÄGGANDE, n. 4. Handlingen, hvarigenom något inlägges (för alla bem.).

INLÄGGNING, f. 2. 1) Se **Inläggande**, (utom för bem. 8 o. 9) — 2) Inlagdt stycke af ett plagg; inlagd kant.

INLÄNSDK, a. 2. (af *Land*) Se **Inhemsk**.

INLÄRA, v. a. 2. Lära sig något, så att man fullkomligt väl kan det. *Han har i-rt sin roll.* — Äfv. *Lära i'n.* — **Inlärande**, n. 4.

INLÄSA, v. a. 2. 1) Insätta och läsa igen om något. *I. sina dyrbarheter.* — 2) Instänga inom läs och nyckel. Man säger äfv. *I. sig*, dock helst *Läsa sig inne.* — Äfv. *Läsa i'n.* — **Inläsande**, n. 4. o. **Inläsning**, f. 2.

INLÖPA, v. n. 3. (böjes som *Löpa*) 1) Se